

mooie vrouwen...



Dany, die er op zijn 64ste nog steeds uitstekend uitziet, tekent verleidelijke dames als geen ander. Hoe doet hij dat? Hij heeft een geheim wapen : Dany tekent al jarenlang naar zijn geliefkoosd model, zijn vrouw Marcy, op wie Duifje Vleugelslag geïnspireerd is. Recent tekende hij nog een deel van de Dracula-trilogie op scenario van Yves Huppen (zie BSM 148), maar hij zit niet stil en heeft nog verschillende plannen voor uiteenlopend stripwerk. Variatie is dan ook een belangrijk element in zijn carrière, die we even met hem bespraken. .

DOOR WILLEM GAY EN WALLIE HAKKENS

Ben je opgegroeid met stripverhalen?

Mijn moeder had een boekenwinkel en mijn vader was drukker. Ik ben dus opgegroeid in een bevoorrechte omgeving waar ik een vlotte toegang had tot alle stripverhalen die ik maar wou. Mijn jeugdidolen waren Franquin, Jijé, Tilleux, Peyo, Morris, Jacobs, Hubinon en Charlier. Later heb ik dan ook nog Goscinny en Uderzo ontdekt, waarvoor ik een zeer grote bewondering had. Ik droomde er vanzelfsprekend van om zelf striptekenaar te worden. Een tijdje later, na het hoger middelbaar onderwijs, ben ik de richting publiciteit gaan volgen omdat er toen geen stripafdeling bestond in het academisch onderwijs.

Heb je je idolen Franquin, Hergé en de anderen ook ontmoet?

Hergé heb ik niet echt gekend, ik heb hem slechts een paar keer ontmoet. Franquin en Tilleux daarentegen heb ik zeer goed gekend, we waren eigenlijk vrienden geworden maar ik bleef steeds sterk onder de indruk van hun talent. Zij waren trouwens mijn onbetwistbare jeugdidolen geweest en dat zijn ze blijkbaar gebleven.



Naar verluidt was tekenaar Mittéi je eerste werkgever?

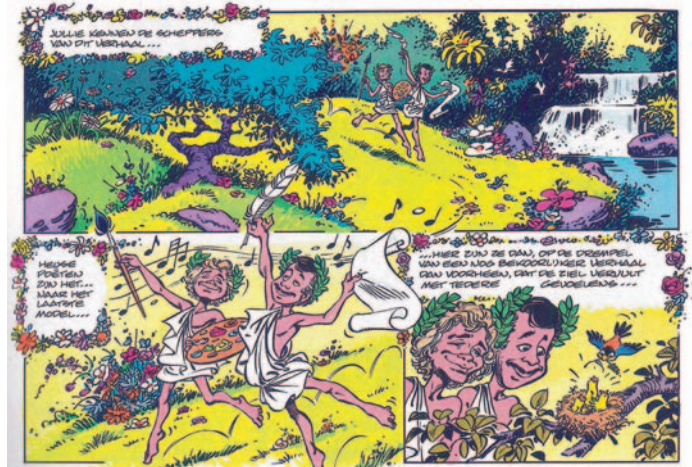
Na mijn studies heb ik het geluk gehad onmiddellijk te kunnen beginnen bij Mittéi, als zijn assistent. Hij was ook nog zelf assistent van Greg en Tibet en zo kreeg ik vanaf het begin van mijn carrière de unieke kans om sommige decors van Rik Ringers en van Olivier Blunder te mogen tekenen. Na een jaar bij Mittéi moest ik mijn legerdienst doen maar ik had veel vrije tijd en zo begon ik korte historische verhalen en wat illustraties te maken voor het weekblad *Kuifje*. In die periode vond ik het allemaal héél interessant en in feite leerde ik ook nog veel bij. Ik kon vrij experimenteren met allerlei tekentechnieken en ook nog met diverse grafische genres.

1968 was het jaar van de doorbraak bij het grote publiek met de avonturen van Roze Bottel en Duifje Vleugelslag, op scenario van Greg. Werden de verhalen door jullie beiden bedacht, of moest je Gregs scenario's blindelings volgen?

Na mijn dienstplicht kon ik onmiddellijk bij Greg beginnen in zijn toenmalige studio. Enkele maanden later stelde hij mij voor om aan het wondermooie verhaal van Roze Bottel en Duifje Vleugelslag te beginnen. Hij liet me zelfs de grote vrijheid om het scenario eventueel naar mijn hand te zetten...

Was het moeilijk samenwerken met Greg?

Het was een eigenaardige situatie want Greg was zeer paternalistisch, maar aan de andere kant spoorde hij jonge tekenaars aan om zichzelf te blijven en om een eigen stijl te ontwikkelen. Buiten



▲ Fragment uit *Roze Bottel* met zelfportret van de auteurs

mij waren Hermann en Dupa toen ook studiomedewerkers. Elk van ons kon al vlug met een eigen serie beginnen. Ik vond deze periode van samenwerking en uitwisseling van ideeën zalig. Het was tegelijk zeer verrijkend.

Na het overlijden van Greg belandde het laatste Roze Bottelverhaal, *Het raadsel van het Moejeh-moeras*, onafgewerkt in de koelkast. In 2006 verscheen het toch in album. Was het moeilijk om de helden nieuw leven in te blazen?

Toen Greg stierf, liet hij mij een onafgewerkt scenario van Roze Bottel van tien bladzijden na. Ik kende het vervolg helemaal niet en ik moest dus het verhaal zelf afmaken op zowat dezelfde manier als Greg zijn scenario's schreef. Het was nooit de bedoeling om een poging te doen om met hem te wedijveren in het schrijven van de dialogen want hij was niet te evenaren in deze materie. Op dat gebied was hij een pure virtuoos. Ik heb dan ook het accent gelegd op actie en op situatiedumor.

Gaat de reeks nog verder, of was dit het afsluitende album?

Ik zou niet durven zeggen dat er geen verhaal van Roze Bottel meer zal komen in de toekomst. Ik heb trouwens een afgewerkt scenario in mijn schuif liggen, *Le Pays des Mille et un Ennuis*.



▲ Fragment uit verhaal 1 : *Roze Bottel* ziet Duifje voor het eerst